

mi ne povas peti vizojn nun, ĉar mi piedirante devas atendi, kiam mi proksimiĝos al la lando, en kiun mi deziras eniri. Tamen mi scias, ke mi havos problemojn nur ekde Irano. Tiuj landoj, kiuj ne permesos min eniri, ne meritis mian ĉeeston (*ridetas*).

– **Kiom da lingvoj vi parolas kaj kiom da lingvoj vi lernas nun?**

– Mi parolas kelkajn. Mi bone parolas Esperanton, la anglan kaj la hispanan, kaj miaj gepatraj lingvoj estas la itala kaj la bergama. Mi ankaŭ iomete konas la nepalan, hindan, rusan, germanan, portugalan, antikvan greka kaj latinan. Ĉi-jare mi pliprofundigis la studadon de Esperanto kaj komencis studi la rusan – tre utila por mia vojaĝo. Mi amas lingvojn kaj certas, ke ili estas la ŝlosilo por kompreni aliajn kulturojn, tial mi volus (post tiu ĉi vojaĝo) pliprofundigi tiujn lingvojn, kiujn mi jam konas – unu lingvon ĉiujare. Mi eklernis Esperanton antaŭ ĉirkaŭ du jaroj, ĉar mi opinias ĝin valida kaj utila lingvo por interkompreno kaj interkulturo.

– **Ĉu vi planas ankaŭ dumvoje kontakti la lokajn amaskomunikilojn, fari intervjuojn ktp.? Vi jam estis en televido, ĉu? Rakontu iom pri tio!**

– Jes, kiel mi jam diris, la amaskomunikilojn tre interesas mia projekto. Kaj ankaŭ mi bezonas ilin por faciligi la realigon de *Eurasia Pedibus Calcantibus*. Nur dum la unua monato post publikigo de tiu ĉi projekto mi ricevis kelkajn intervjuojn, eĉ en la loka televido, kaj multaj TTT-ejoj aperigis informojn pri mia projekto. Mi ŝatas tion, ĉar mi estas iom ego-centra (*ridetas*). Sed, senŝerce, tiu ĉi afero estas la celo de mia vojaĝo: disvastigi la ideon pri la beleco de malsameco por pli bona mondo (kaj realigo de miaj revoj)!

– **Ĉu vi skribos taglibron? Ĉu vi verkos por poste eldoni libron pri la vojaĝo?..**

– Jes, mi publikigos taglibron dum la vojaĝo interrete, kaj mi ankaŭ planas eldoni librojn. Fakte, mi amas verki: mi verkas versojn kaj eĉ verkis romanon (itale) *Esploratore Involontario* (Nevola Esploristo). Krome, ĉe la TTT-ejo <www.eurasiapc.com> iu ajn povas senpage aboni “Giornalino di Bordo”, speco de revuo/retletero kun freŝaj informoj pri la vojaĝo. Vi povus ankaŭ kontakti min ĉe mia blogo – <<http://blog.vagabondo.net>>.

Fotoj: © Marino CURNIS

* **saporo**– gusto

<Kontaktu>

Ĝeneralaj informoj pri la projekto estas ĉe la paĝo <<http://www.eurasiapc.com>> (ankaŭ Esperante)

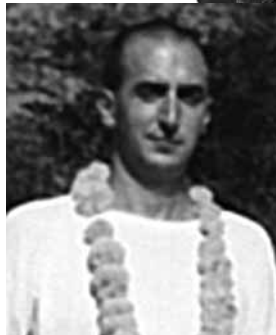
Vi povas lerni pli pri Marino CURNIS ĉe <<http://www.eurasiapc.com/O2Espera/O3Miestas.htm>>. Aboni la novaĵleteron pri la vojaĝo eblas ĉe <<http://www.eurasiapc.com/Condivis/Giornalino.htm>>.

Vi povas ankaŭ rekte kontakti Marinon – <info@eurasiapc.com> aŭ per la blogo: <<http://blog.vagabondo.net>>.

Per piedoj, kiuj premas la teron

Marino CURNIS, Italio

Jam dum pluraj jaroj mi apartenas al la malvasta elito de frenezuloj kaj samtempe revemuloj, kiuj amas pasigi sian tempon sur nia planedo. Eniri tiun ĉi rondon ne estis facila afero – ĉi postulis serion de herkulaj laboroj, kiuj kondukis min mane laŭ tiu ĉi belega strato, al tiu ĉi ĉarma ekzistokaj vivmaniero: la Vojaĝado.

Marino en Nepalo, 2001

Ĉio komenciĝis en 1998, sed verŝajne la semo de maltrankviliĝo, serĉado de tio, kion mi neniam trovos, la semo de la malkovro kaj tiu nesubpremebla malkomforta sento puŝanta min al nenombreblaj spertoj, naskiĝis kun mia animo, kaj ili mortos kun ĉi. Estis 1998, la jaro de mia unua vojaĝo, sole kaj ekster Italio – vojaĝo, kiu kondukis min dum tri monatoj en Hindio, puŝante min en tiun dimension, kiu poste fariĝos al mi tiom kara, ĉar ĉi permesis al mi leviĝi al la eterna rolo de Vojaĝanto.

Fakte, mi nun paroladas pri tiu ĉi malvasta aro de frenezuloj kaj revuloj – la Vojaĝantoj, kiuj elektis teli sin persone, kapantaĉen, kuraĝe kaj senkonscie, en la esploron de tiu ĉi mirinda terglobo. Tamen, ankoraŭ nekontenta, mi trovis mian lokon en alia vojaĝant-kategorio sur la Vojo de Santiago de Compostela. Tio estis pli ol mil kilometroj, kiujn mi piediris ekde aprilo ĝis majo 2003 kaj tiel trairis de Francio al Portugalio la tutan Nordan Hispanion. Tiu vojaĝo instigis min elekti mian novan vojaĝmanieron: piedirado.

Piedirado permesas kontakti la homojn, la ejojn, la kulturon, eĉ la ŝtonojn de la lando, kiun oni trairas. Piediri permesas apartiĝi disde rapideco, streso kaj materialismo rilataj al la okcidenta vivstilo. Piedirado permesas profunde kontakti ankaŭ sin mem, malkovrante tion, kio oni estas reale, repaciĝinte kun si. Mi decidis aliĝi al tiu ĉi vojaĝostilo – aŭ vivostilo. Enpenetris min la deziro piedpremi ĉiun unuopan terrandon de nia planedo. Mi volis esti tiu vagabondo, kia mi ĉiam estis en la infanaj revoj. Tiel, en la kaŭlitaj meandroj de mia menso, reliefiĝis alia infana revo: repaŭli la spurojn de Marko Polo, la mitan Silkvojon. Piede, “pedibus calcantibus”, sen ia ombro de dubo.

Ĉom post iom la ideo komencis formiĝi, starigi demandojn, peti motivojn. La ideo estis grandega, kaj kun la paso de tempo ĉi eĉ pli grandegiĝis. Tamen, mi estis firma pri ĉia realigo – firma, sed sen urĝo, kvazaŭ puntiliema arkitekto, kiu projektas sian plej superan artaĵon.

Mia plano estas vojaĝo el Italio al

Japanio kaj reveno, tra 26 nacioj, dum kvin jaroj, trairante 40,5 mil kilometrojn. Oni antaŭvidis etapojn de 25-30 kilometroj tage, trapasante kaj bordumante ĉe famaj geografiaj aŭ historiaj lokoj (kiel la Nigra Maro, la Monto Ararato, Samarkando, la Granda Ĝina Murego ktp.), kun unutaga ripozo semajne.

Per tiu ĉi vojaĝo mi deziras disvastigi tra nia bela terglobo la mesaĝon pri paco kaj solidareco. Ni vivas en la mondo, kiu ofte trudas al ni aĉegajn limojn por elimini plurajn malsamecojn (kulturan, haŭtan, lingvan, religian ktp.), prezentatajn kiel nesupereblajn. Anstataŭe ĉi proponaĉas la “tutmondecon” de la popoloj (per la ekonomio kaj la t.n. politiko), kun la celo samnivelegi kaj homogenigi kulturojn, malprofite al nia malsameco. Per mia Vojaĝo, mi deziras montri, vivi kaj disvastigi la ideon pri beleco de malsamecoj. Ja la mondo estas bela ĉar ĉi estas varia!

meandro – kurbiĝo (de rivero k.s.); ĉi tie – figure.
puntilio – afero, kiu koncernas ies honoron

Anonce

Renkontiĝo kun Pekino

La 89-a Universala Kongreso de Esperanto okazis en Pekino de la 24-a ĝis la 31-a de julio, 2004. Al ĉi aliĝis 2031 samideanoj el pli ol 50 landoj kaj regionoj de la mondo. Memore al ĉi kaj omaĝe al la 100-jariĝo de UK, ni kompilis kaj eldonis albumon “Renkontiĝo en Pekino”. La albumo havas 13 partojn kun ĉ. 300 fotoj kaj klarigoj en la ĉina lingvo kaj Esperanto: Prefaco, Ekspozicio “Konu Ĝinion, Vizitu Ĝerman Pekinon”, Solena Inaĝuro, Intervidiĝoj, Inaĝuro de Esperanto-Bosko, Artaj Vesperĝ – Granda Scenejo por Internacia Kultura Interŝanĝo, Aktivadoj, En la Kongresejo, Ekskursoj, Raportado de Amaskomunikiloj, Interŝanĝo, Solena Fermo kaj Ĝi Revido. Ĝi lasis en niaj memoroj kortulajn scenojn de la kongreso.

La albumo estas eldonita de Eldonejo Nova Stelo, Pekino, 2005. 172 p. 180 X 210 mm. Plenkolora. Prezo: 60 EUR. Speciala oferto kontraŭ tre favora prezo: 18 EUR (20 USD); Sendokosto: 4 EUR (5 USD). – Redakcio de *El Popola Ĝinio*

Facilaj legatoj en Esperanto – el Ĝinio! En 2005 ekfunkciis retejo *Ajutaga Vivo*, kie troviĝas diversaj kaj diversspecaj enhavriĉaj facilaj tekstoj, uzantaj 520 facilajn radikojn el *KONTAKTO* – por niaj karaj komencantoj kaj iliaj instruistoj. La retejo troviĝas ĉe <<http://ajutagavivo.wy8.net>>. Vizitu!

Tarifo por anoncoj: tri internaciaj respondkuponoj por dek vortoj – bv. sendi rekte al la redakcio